

A karácsonyi ünnepkör liturgikus rendje:

2019. december 22. Advent 4. vasárnapja
8.30 Szentmise
- december 23. 6.00 Rorate szentmise
- december 24. 16.00 Pásztorjáték a templomban
23.00 Karácsonyi éjjeli szentmise,
utána agapé a templom előtt
- december 25. Urunk születése - Karácsony (parancsolt ünnep)
8.30 Ünnepi szentmise
- december 26. Szent István első vértanú ünnepe
8.30 Szentmise, utána borszentelés
- december 28. Aprószentek ünnepe
18.00 Szentmise
- december 29. A Szent Család - Jézus, Mária és József ünnepe
8.30 Szentmise
- december 31. Év végi hálaadás
18.00 Szentmise
2020. január 1. Szűz Mária, Isten Anyja - Újév (parancsolt ünnep)
8.30 Ünnepi szentmise
- január 5. Karácsony utáni 2. vasárnap
8.30 Szentmise
- január 6. Urunk megjelenése - Vízkereszt
18.00 Ünnepi szentmise, vízszenteléssel
- január 12. Urunk megkeresztelkedése
8.30 Szentmise
(A karácsonyi ünnepkör vége)

**A hétköznapi szentmisék, ill. szentségimádás előtt és után
szentgyónásra van lehetőség.**

A vasárnapi szentmise után nincs gyónási lehetőség.

LETKÉSI HARANGSZÓ

A Letkési Egyházközség időszakosan megjelenő hírlevele

Római Katolikus Plébánia 2632 Letkés, Petőfi u. 4.

Tel: +36 27 376 139

Email: letkesiegyhaz@gmail.com

Honlap: www.letkesiegyhaz.eoldal.hu

Lelkipásztor: Izrael Pál atya

Letkési Harangszó

A Letkési Egyházközség hírlevele

VII. évfolyam, Karácsonyi szám

2019. december

Advent - Karácsony

várakozunk rá, azzal, hogy Isten beleszületett az időbe, módunkban áll kiemelkedni az időből.

Az ádventi várakozás lényege szerint: várakozás arra, Aki van; ahogy a szeretet misztériuma sem egyéb, mint vágyakozás az után, aki van, aki a miénk. Persze, erről a várakozásról és erről a vágyódásról csak dadogva tudunk beszélni. Annál is inkább, mivel Isten *valóban* megtestesült közöttünk, vállalva a lét minden súlyát és megosztottságát. És mégis, túl idő és tér vastörvényén, melynek - megszületvén Betlehemben - maga a teremtő Isten is készséggel és véghetetlen önátadással vetette alá magát. Ádvent idején mi arra várakozunk és az után vágyódhatunk: ami megtörtént, és akit kétezer esztendeje jól-rosszul a kezünk között tartunk. Vágyódunk utána és

Az ádventi várakozás hasonlít a megemlékezéshez, de valóban mindennél távolabb áll tőle. *Valódi várakozás.* Pontosan úgy, ahogy a szeretet mindennél valóságosabban vágyakozik az után, akit magához ölel és örök újszülöttként a karjai között tart.

(Pilinszky János: A várakozás szentsége)

Az író gondolataival kívánok áldott ünnepeket !

Pali atya

Lelki programok 2019-ben:

Január 24-én az „Ökumenikus imahét” keretében ökumenikus istentiszteletet tartottunk. Igét hirdetett: Szabó Bertalan Péter evangélikus lelkész;

Február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén községünk szentségimádási napja, egész napos szentségimádással ünnepeltünk;

Február 9-én és 10-én, a betegek világnapján a szentmise keretében kiszolgáltattuk a Betegek szentségét az azt kérő híveknek;

A nagyböjti péntekeken a hívek bevonásával Keresztúti ájtatosságot tartottunk;

Április 27-én, szombaton ismét gyalogosan zárandokoltunk Márianosztrára;

Május a Szűzanya hónapja, az esti szertartások előtt a Lorettói Litániát imádkoztuk;

Május 26-án, vasárnap elsőáldozáshoz járulhattak a felkészült gyermekek;

Június 8-án, szombaton, a szentmisében tanévzáró Te Deum-ot tartottunk;

Június 22-én, szombaton csatlakoztunk a Világméretű Szentségimádáshoz;

Június 29-én, szombaton a Szent László Hadosztály elhunytjaiért mutattunk be szentmisét;

Június 29-én és 30-án, a szentmisék után Jézus Szent Szívének és Szűz Mária Szaplótelen Szívének ajánlottuk községünk lakóit;

Július 8-14-ig hittantábor volt Nagymaroson;

Augusztus 24-én, szombaton részt vettünk Marton Zsolt atya püspökszentelésén a Váci Székesegyházban;

Augusztus 31-én, szombaton voltunk Máriaremetén, a Szereteláng Fesztiválon;

Szeptember 15-én, vasárnap Veni Sancte! Szentmisében kértük az Úr áldását a tanuló ifjúságra és tanáraikra;

Októbertől a szombati szentmiséken két szín alatt történik az áldoztatás;

Október 20-án, vasárnap a szentmisében megemlékeztünk községünk fogadalmi ünnepéről;

Október 26-án, szombaton, Budapesten a Jégpalotában voltunk a Katolikus Karizmatikus Megújulás Országos Találkozóján;

Október 31-én, csütörtökön egész napos szentségimádást tartottunk;

Október 27-én, vasárnap örtüzet gyűjtöttünk a székely autonómiáért;

November 23-án, szombaton a Világméretű Szentségimádásba kapcsolódunk be;

Az adventi hétvégéken betlehemező gyermekek vitték el a Megváltó születésének örömhírét községünk lakóihoz;

December 14-én a kosdi Gratia Nostra kórus ünnepi koncertjét hallgathattuk;

Az irgalmasság órájában, naponta (kivéve csütörtökön) imádkozhattunk az Oltárszentség előtt községünk lakóiért;

Első péntekeken litániát mondvá dicsértük együtt Jézus Szent Szívét;

Az év minden első szombatján közös imádságban ajánlottuk fel magunkat és községünket Szűz Mária Szaplótelen Szívének (Cönakulum);

Szerdánként a Mária Légió tagjai imádkoztak közösségünkért a Szűzanyához;

Ez évben kéthetente, vasárnaponként gitáros kórusunk szolgált a szentmisén;

Hittantábor, ahogy egy szervező látja...

2019. július 8., reggel 8 óra. Elindult a nagy csapat Nagymarosra a Szent Márton Községi Házba, ahol egy hetet tölthettünk el hittanos táborban, 14 gyermek, 5 állandó felnőtt és 4-5 segítő, akik időnként látogattak meg bennünket. Az induláskor még nem tudtam, hogy hogyan is alakul, persze voltak tervek, de általában egy tábor kimenetele mindig a résztvevők nyitottságától és a körülményektől is függ. Soha nem felejttem el azt az érzést, amikor felszálltunk a buszra, és a szülők integettek nekünk. Átfutott rajtam, hogy egy hétre kölcsönbe adták nekem szeretett gyermekeiket, mely óriási felelősség. Ezúton is köszönöm bizalmukat!

A tábor ideje alatt érezhettük Isten óvó, védő kezét: számtalanszor megmentett rizikós helyzetekben. Hiszen, ha mindent óramű pontossággal meg tudtam volna tervezni, akkor is közbe jöhetett volna nehézség. Az egyik ilyen pillanatot a visegrádi várjátékokon éltük át. Számlát csak a központi pénztárban kaphattunk a jegyekről. Az eső folyamatosan esett, és mikor a lovagi torna befejeződött, úgy rázendített, mintha dézsából öntötték volna. A gyerekek már így is eláztak, és 15 percünk volt elérni a kompot a zuhogó esőben. Igen ám, de a számla! Sokan álltak sorban, és az ügyintézés lassú volt. Így hát a gyerekeket a többi felnőtt kísérővel előre küldtem. Mire megkaptam a számlát, addigra 5 percem maradt, hogy elérjem a kompot, pedig az sietős tempóban is 10 percre van a pénztártól. A kompjegyek nálam voltak, a következő komp csak 2 óra múlva érkezett volna. Hát sprinteltem, bár fogalmam sem volt merre kell menni. Mai napig sem tudom, hogy hogyan, de odaértem indulás előtt, futva, és a szakadó eső ellenére találtam útbaigazító embereket is.

Mindig kérdés egy ilyen táborozás alkalmával, hogy vajon mi marad meg a gyerekekben, gazdagodtak-e? Minden este tartottunk táborüzet, ez az utolsó este is így történt, bár a rossz idő miatt bent, lámpákkal. Ekkor megosztottuk egymással, hogy kinek mi tetszett, mit visz magával haza. Ez a megosztás olyan mélyre sikeredett, hogy többen elsírtuk magunkat, annyira meghatódtunk (a gyerekek is). Mindezek - és még sok más eset is, amiket nem tudnék felsorolni egy oldalban - azt mutatják nekem, hogy Isten nagyon is szerette volna, hogy ez a tábor létrejöjjön, méghozzá ezekkel a gyerekekkel, és jelen volt köztünk gondviselésével, támogatott erejével. Deo gratias!

Ui.: Köszönjük az elmondott imákat a táborért! Kérünk, ne hagyjátok abba, hogy jövőre is ilyen jól sikerülhessen! ☺

Bábik Noémi hitoktató

